

Jeg har her koncentreret mig om tre centrale forbedringer. Med til billedet hører naturligvis også, at ungdomsuddannelserne flyttes helt ud af klippekortet og muligheden for dobbeltklip i forbindelse med fødsel eller adoption. Og når man vejer disse ting med, tegner der sig et samlet billede af et godt system, der kan gøres bedre, mere overskueligt og mere fleksibelt, lidt mindre millimeterretfærdigt og lidt mindre bureaukratisk.

Men er det godt nok, kan man så spørge. Og det spørgsmål er uhyre relevant, specielt når man tager i betragtning, at SU-systemet kommer ind på en klar sidstepads, når borgerne skal vurdere den service, det offentlige stiller til rådighed på en række områder. Det er naturligvis først og fremmest en udfordring til ministeren om at få strammet administrativt op, så SU-systemet forstår mere serviceminded og mindre bureaukratisk, men det er naturligvis også et signal til os som lovgivere om at forenkle systemet mest muligt, så det bliver gennemskueligt og forståeligt for de studerende.

Her er der efter Venstres mening et stykke vej endnu, selv om vi med dette lovforslag tager et pænt skridt. Så midt i glæden over et fornuftigt forlig om anvendelsen af de knap 6 mia. kr., der bruges i SU-systemet, skal vi ikke glemme denne store udfordring.

Der er f.eks. fortsat brug for at se på de studerendes transport. Vi oplever jo, at de studerende, der har langt til deres uddannelsesinstitution, har det ulige svært, og at støttesystemet derfor i virkeligheden tilskynder til at flytte tæt på uddannelsesstedet med det pres, det skaber på kollegiebyggeri, og med det tab, det giver for de mindre samfund.

På samme måde er egenindtægtsreglerne fortsat for stive efter vores smag, og endelig vil det give god mening at se på fordelingen mellem stipendium og studielån, som efter Venstres mening burde ændres over studietiden, så man kan færdiggøre en korterevarende, videregående uddannelse eller tage en bachelorgrad uden lånoptagelse.

Vi oplever derfor ikke, at vi med dette forslag har skabt det ultimativt bedste SU-system, men vi oplever, at vi har været med til at tage et pænt skridt i den rigtige retning, og jeg skal derfor give Venstres positive tilsagn til det lovarbejde, der nu går i gang under udvalgsarbejdet. Jeg håber ligesom den socialdemokratiske ordfører, at det kan gå hurtigt, således at de studerende hurtigt kan få helt klar besked om de vilkår, der kommer til at gælde fra den 1. januar 1996.

John Vinther (KF):

Også Det Konservative Folkeparti kan tilslutte sig lovforslaget. Det er jo, som også de tidligere ordførere har været inde på, udmøntningen af det SU-forlig, som altså også vi har aktier i.

Vi må vel også komme til den erkendelse, at statens uddannelsesstøtte igennem de sidste mange år har været præget af hyppige lovændringer; de har alle haft det fælles formål at skabe en nærmest millimeterdemokratisk retfærdighed. Om det så også har været tilfældet, kan man diskutere. Det er i hvert fald ikke til at komme uden om, at de mange og hyppige ændringer har medvirket til at gøre reglerne for SU bureaukratiske og meget vanskelige at overskue.

Jeg tror, at alle ordførere gennem tiden har modtaget et stort antal breve fra brugerne af SU, der alle har følt sig urimeligt behandlet. Summen af disse mange henvendelser er, at nok har systemet været forsøgt gjort rimeligt, men det er tit og ofte blevet opfattet som værende det stik modsatte, simpelt hen fordi systemet og de mange regler har haft vanskeligt ved at tilpasse sig virkelighedens verden.

Derfor glæder vi os i Det Konservative Folkeparti over, at der med det indgåede forlig og det lovforslag, vi nu behandler, efter vores opfattelse er taget et stort skridt i retning hen imod at gøre systemet enkelt, overskueligt og rimeligt. Særlig glæder vi os over det grundstipendium, der nu indføres til alle 18-årige i ungdomsuddannelserne. Det er vores principielle holdning, at SU skal gøres uafhængig af forældrenes indkomst fra det fyldte 18. år; i alle andre sammenhænge her i livet er vi myndige fra det 18. år, og det skal vi naturligvis også være i SU-sammenhæng. Det vil vi fortsat arbejde for, men må selvfølgelig erkende, at den mulighed ikke for tiden er til stede.

Det grundstipendium betragter vi altså som et skridt i den rigtige retning. Og den kombination, det er at have et grundstipendium, der er uafhængigt af forældrenes indkomst, sammenholdt med den forældreindkomstafhængige overbygning, der er op til den fulde stipendieydelse, opfylder efter vores opfattelse tillige et vigtigt socialt sigte.

Vi glæder os også over den lempelse af tilbagebetalingskravet af for meget udbetalt SU, der er indeholdt i lovforslaget. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at Det Konservative Folkeparti har den opfattelse, at studerende skal have lov til at tjene væsentligt mere, end regler-